

Ne zaman bir Türk siyasetçi Almanya'ya gelse...

02.05.2018

Birkaç gün önce bir söyleşi için Hessen Eyaleti Atatürkçü Düşünce Derneğinin davetlisi olarak Frankfurt'taydım. Bazı gerçekler, duyunca değil bizzat yerinde görünce daha iyi anlaşılıyor.

Frankfurt hava limanında uçaktan iner inmez sadece Türklere uygulanan ayaküstü pasaport kontrolünden geçtik. Sonra asıl pasaport kontrolünün yapıldığı alana geldik. Pek çok hücre olmasına rağmen hepsi boş. Sadece tek görevli bulunuyor. Haliyle inanılmaz bir kuyruk var.

O tek hücredeki görevlinin süratini görseniz, kesinlikle Avustralya'daki kualalar çok daha hızlıdır. İnsanları bekletmek istediğini, zorluk çıkartmak için orada bulunduğunu o kadar çok belli ediyor ki. Her karşısına geleni, gereksiz sorularla oyalıyor. İnsanların çoğu yaşlı. Oturacak bir yer de yok! Ayakta durmakta zorlanıyorlar ve haliyle öfkeleniyorlar. Ama pek aldırın yok!

Sırada beklerken beni televizyonlardaki programlardan tanıyan Şereflikoçhisarlı bir "**Almanci**" çıktı. Eşi de yanında. Almanya'da Opel fabrikasından emekli olmuş. Şimdi Ankara'ya yerleşmiş. Çocuklarının dördü de Almanya'da. Onları ziyarete gelmiş.

"Ah ah" dedi. "Bu Almanlar bizi 40 yıl önce ne büyük iltifatla karşıyorlardı. Özellikle birkaç yıldır yapmadıklarını komuyorlar. Aha şu havalimanındabile yapabildikleri tüm pislği yapıyorlar. Siyasi havanın gerilmesiyle bu iyice arttı. Resmen aşağılanıyoruz. Bizi yönetenler üfürükten bağıyor. Onlar içeride bağırdıkça buradaki Türk vatandaşlarının durumu daha da zorlaşıyor. Buna çözüm getiren yok!"

Biz Şereflikoçhisarlı vatandaşımızla laflarken eşinin yanına havaalanında görevli biri yaklaştı. Meğer Frankfurt'ta aynı yerde oturmuşlar yıllardır. Almanca konuştukları için anlamadım. Görevliye neden tek görevli olduğunu sormuş kadıncağız. Görevli Türk Hava Yollarının uçağı inince pasaport kontrolündeki görevlilerin hepsinin birden mola verdiğini söylemiş. Amaç belli Türklerin işini ağırdan almak. Onlara alabildiğine zorluk çıkartmak.

Kendi vatandaşlarına ise alabildiğine büyük kolaylık gösteriyorlar. Onlar altı kabinli faklı bir yerden geçiyor. Yüz tanıma sistemiyle saniyeler içinde pasaport kontrolünü aşıyorlar. Türkiye'de ise bizim görevliler yabancılara karşı daha bir hassas. Onları geciktirmektense kendi vatandaşını geciktirmeyi yeğlerler çoğunlukla.

Nihayet yarım saat sonra birkaç görevli daha oldukça ağır biçimde hücrelerdeki yerlerini aldılar da kontrol biraz hız kazandı. Bir saatkadar sonrasına bize geldi. Yeşil pasaportumu verdim. Sonra "**ahiret sorgusu**" başladı. Neden gelmişim, kime gelmişim, ne zaman dönecekmışim, kaç param varmış.

Söyleşi için geldiğimi söyleyince iş daha da derinleşti. Adam kime, nerede, ne zaman konuşacağımı, söyleşinin konusunu soruyor. Neredeyse "**şu söyleşinin varsa metnini ver bir inceleyeyim**" diyecek. Sana ne ulan diyeceğim işler iyice sarpa saracak. "La havle" diyorum oldukça sinirli biçimde. Görevli beni engellemek için yemin etmiş gibi. Durdu duramadı herkese sormadığını sonradan öğrendiğim dönüş biletimi sordu. Dönüş bileti bizi davet eden dernek yetkilisinde. Dönüşü

henüz göndermemişti. Telefonumla yurtdışında görüşme yapamıyorum. Kısıtlı. Hiç olmazsa internet üzerinden göndersin göstereyim diyorum. Meğer bizim internet yurtdışında geçerli değilmiş. Daha önceki çıkışlarımızda çalışıyordu, şimdi ne olduysa. Bir düzen ki sevgili ülkemde de. Kim bilir hangi pakete takıldık diyorum. Burada havaalanının interneti var mı diyorum adam bilmiyorum diyor. Belli ki bizi geldiğimize pişman edecek alçak!

Arkada insanlar bekliyor. Benim işlemlerim uzadıkça uzuyor. Sonuç, geri dönüş biletimi gösteremediğim için Alman görevlinin "geçemezsin"ine takılıyorum.

Arkadaki insanları da bekletmemek adına geri çıkıyorum. Çözüm geri dönüş biletinin en azından bana internet üzerinden ulaştırılması. Orada bir görevliye soruyorum. Lütfen söylüyor.Havalimanının interneti varmış. Haliyle kaybolmuş eşşegimizi bulmuş gibi seviniyorum. İnternet üzerinden dernek yetkilisi sevgili Melih'e ulaşıyorum. O dawhatsApp üzerinden dönüş biletimi gönderiyor.

Nihayet iki saat sonra pasaport kontrolünden geçebiliyorum.

Kaldığımız Hotel Franken bir Türk'e ait. Sahibi Hüseyin Bey, Siyasal Bilgiler Fakültesinden ayrılmış ve 1970'de buraya gelmiş. Hiçbir Türk siyasetçinin Almanya'ya gelmesini istemiyor. Onlar gelince buradaki Türkler üzerindeki baskı daha bir yoğunlaşıyor. **"Ne zaman bir Türk siyasetçi Almanya'ya gelse, biraz da gerginkonuşsa, ertesinde mutlaka bir mali denetime tabi tutuluruz"** diyor Hüseyin Bey.

Sorun, sıkıntı o kadar çok ki Almanya'daki Türklerde. Benim çocukluğumda **"Almanya acı vatan"** diye bir türkü vardı. Yanık yanık söylerdi sanatçılar. ŞimdilerdeAlmanya iyice acılaşmış.

Almanya'nın FETÖ ve PKK'ya nasıl kucak açtığından bahsedildi. Onlara her türlü kolaylık sağlanıyor dediler konuştuğum vatandaşlarımız. Söylenene göre FETÖ ile Afrika pazarına açılmışlar. O nedenle onları daha bir seviyorlarmış. Bizde pek çok FETÖ firarisinin Almanya'da olmasından bu ilgiyi anlıyoruz.

Vatandaşlarımızın bir başka muzdarip oldukları konuda PKK yandaşlarının yaptıkları. Örneğin bir PKK'lı hırsızlık yapıyor. O zaman basın onu Türk olarak yansıtıyor. Ama aynı adam, bir PKK gösterisinde eylem yapıyor, o zaman **"ezilen, özgürlük isteyen masum insan"** oluyor. Kötülükleri Türklerle, toplumun hoşuna gidecek eylemleri ise kendilerine mal ediliyor.

Türk toplumu geçmişte asimile oluruz korkusuyla entegrasyonu reddetmiş. Almanca öğrenmemiş. İçine kapanmış. Türkiye'den geldiği ortamda nasıl yaşıyorsa Almanya'da da öyle yaşamış. Bu da onların Alman toplumundan biraz daha dışlanmasına sebep olmuş. Çocukları da iki arada bir derede **"kayıp kuşak"** olmuş.

Şimdi üçüncü kuşak var. Daha bilinçliler. Entegrasyon sorunları yok. Bilinçli olanları vatana çok bağlı. Hem Almancayı hem Türkçeyi çok iyi kullanıyorlar. Ama bütün Türkler için bunu söylemek zor. Aralarında çok büyük bir birlik var demek olanaksız! Çünkü Almanların bunu engellemek için yoğun çaba gösterdikleri ortada.

Türkiye'nin çeşitli coğrafyalarından gelen göreceli farklılıkları bulunan insanlarını, 50 yıldan fazla bir süredir birerdenek olarak görmüşler. Oradaki vatandaşlarımız üzerindenbizim sosyal yapımızın analizini yaparak her türlü hassasiyeti kaşıyan bir Almanya ile karşı karşıyayız bugün.

Cemaatler, tarikatlar, etnikçi ve mezhepçiyapılar alabildiğine destekleniyor. Bir araya gelmemeleri için de her türlü tedbir özellikle Alman gizli servisi BND tarafından alınıyor.

Bir ADD yetkilisinin anlattığına göre, birkaç yıl önce Ermeni iddialarına karşı yürüyüş için çeşitli grupları davet etmişler. Çoğu **"şunlar varsa biz yokuz"** demişler. **"Ancak bin kişi toplanabildik, 4 milyon Türk'ün yaşadığı Almanya'da"** dedi

dernek yetkilisiüzülerek.

Yazacak çok şey var bu hususlarda ama uzatmayayım...

Bu arada dernek yetkilileri bizi, daha önce ismini duymadığım bir şehre götürdüler.

Frankfurt'a 80 kilometre uzaklıktaki BadKreuznach diye küçük bir şehir.

Yıl 1917. Son padişah Vahdettin, Aralık ayının 19 ve 20'sinde Kral Willhem'iburada ziyaret etmiş. Bu ziyaret sırasında ona,yıldızı Çanakkale'de parlanmış olan Mustafa Kemaleslik etmektedir.

İşte o ziyaret sırasındaMustafa Kemal'in kaldığı otel odası korunarak, bugün ziyarete açılmış.O güne ait fotoğraflarla bezenmiş genişçe bir oda. Almanya gezisi bu açıdan da özel oldu benim için...

Sonrasında büyükçe bir salonda Ahmet Yavuz Paşa ile Türkiye'nin dünden bugüne sorunlarını masaya yatırdık.

Oradaki vatandaşlarımız Türkiye konusunda belki de anavatanda yaşayanlardan çok daha hassaslar...

Başta dernek Başkanı Yelda Hanım ve yönetim kurulu üyesi Melih Bey olmak üzere hepsine teşekkür ederiz. Çoğu, Alman toplumu içinde kabul gören, ancak kalpleri Türkiye için çarpan insanlar...

Almanya'ya en son 15 yıl önce gitmiştim. O zamanlar yol bomboş olsa da kırmızı ışıkta geçen bir Alman görmemişim. Bu sefer, yol boş olunca kırmızı ışık filan dinlemeyen çok sayıda Alman gördüm. Bize benzemeye başlamışlar bunlarda diyerek sevinsem mi, üzülsem mi bilemedim...

Son söz siyasetçilere, siz her "**Ey Almanya**" dediğinizde, oradaki insanlarımızın sıkıntılarına sıkıntı ekleniyor. Ya gereksizbir şey demeyin ya da oradaki vatandaşlarımızın sorun yaşamaması için tedbir alın! **2 Mayıs 2018**

Mustafa Önsel

Odatv.com

Mustafa Önsel

Diğer Yazıları

15 Temmuz'da televizyonda konuşulanları gülümseyerek izleyeceğim

13.07.2019

"Harbiyeli aldanmaz" parolasıyla aldanan Harbiyeliler

21.05.2019

Pontus anmalarının asıl niyeti ne

16.05.2019

Bu karara Hükm-ü Karakuşi denir

09.05.2019

Çanakkale Savaşı'nda Atatürk'ün o sözünü yok ettiler

18.03.2019

Timsah yavrusunu nasıl yiyorsa TSK'da da...

08.03.2019

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkесinin sebebi

26.10.2021

Sami Mentеш

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

